

בעניין:

התובע:

[REDACTED] דואר ארגוני

[REDACTED] ע"י ב"כ עו"ד ענאן פרו (66283) ואו עלא אבו טאריס (3324)
[REDACTED] משדו אבא חושי ת.ד. 3145 יסטיא 30090
[REDACTED] טל. 072-2133372 פקס. 072-2133375
[REDACTED] דוא"ל: al.office.law@gmail.com

- נגד -

הנתבעים:

1. הפועל כפר כנא - ע"ר 580413995
[REDACTED] ב"כ ראשי 20/25 כפר כנא ת.ד. 377 מיקוד 16930 -
[REDACTED] דוא"ל: dream-sheich@outlook.com

2. דורג'אם זידאו סביח - ת.ז. 02625865
[REDACTED] ב"כ ראשי 20/25 כפר כנא ת.ד. 377 מיקוד 16930 -
[REDACTED] דוא"ל: dream-sheich@outlook.com

פסק בורר

1. התביעה הני"ל הומצאה לח"מ ביום 14 ביולי 2024.
2. לפי מסמכי ההתאחדות נשלח מכתב לנתבעים ביום 3 ביולי 2024 ובו נכתב:
"אם הצדדים לא הסכימו לפנות להליך גישור ובהתאם לאמור בסעיף 6 לתקנון, על הנתבע להגיש כתב הגנה בתוך 15 ימים ממועד מכתב זה ולצרף אליו כל המסמכים הנזכרים בו. את כתב ההגנה יש להגיש לבורר שיימונה בתיק, לכל הצדדים האחרים בתיק ולמזכירות; על הנתבע לציין בכתב ההגנה כתובת דואר להמצאת מסמכים, כתובת דוא"ל ומספרי טלפון ופקסימיליה.
3. הנתבעים לא הגישו כל כתב הגנה ו/או כל בקשה אחרת ואף לא הגיבו על החלטתי מיום 4 באוגוסט 2024, במסגרתם ניתנה להם האפשרות לתת טעם מדוע לא יינתן פסק בורר בתיק זה, בהיעדר הגנה.
4. אי לכך, ניתן בזה פסק בורר על בסיס כתב התביעה, הנתמך בתצהיר התובע.
5. כעולה מכתב התביעה ומנספחיו נחתם בין התובע לבין הנתבעת מס' 1 ("הנתבעת") הסכם לעונת המשחקים 2022-2023 הסכם לפיו ישחק התובע בשורות הנתבעת בעונת 2022-2023 ויקבל שכר חודשי בסך 3,500 ₪ נטו לחודש – בשמונה תשלומים (כלומר – 28,000 ₪ נטו בסך הכל), כאשר אם יהפוך להיות השוער הראשון ישודרג שכרו החודשי ל – 5,000 ₪ נטו.
6. התובע טוען כי ממש עם תחילת העונה שובץ כשוער ראשון בשורות הנתבעת. מתרשומות התובע, שאומתו על ידי הח"מ מול נתוני ההתאחדות לכדורגל, עולה כי בחודשים אוקטובר- דצמבר 2022 השתתף התובע במשחקי הנתבעת (או כמעט בכלם) החל מן הדקה הראשונה (התובע השתתף גם במשחק אחד בספטמבר 2022, ב – 30.9.22 ובמשחק נוסף בינואר 2023, ב – 6.1.23). לא למותר לציין כי הן מכתב התביעה והן מנתוני ההתאחדות לכדורגל עולה כי התובע לא שיחק במשחקי ליגה מאז 6.1.23 ועד תום העונה.
7. לטענת התובע שילמה לו הנתבעת רק סך של 14,000 ₪ נטו.
8. עוד טוען התובע כי הנתבעת לא הנפיקה לו תלושי שכר, לא הפרישה עבורו לקרן פנסיה כנדרש על פי דין, לא שילמה לו הוצאות נסיעה, ולא שילמה לו דמי פדיון חופשה.

9. עקב כל זאת תובע התובע:

- 9.1 תשלום בגין שכר עבודה והפרשים - 21,000 ₪ נטו.
- 9.2 פיצוי בגין הפרה יסודיות של ההסכם עמו - 10,000 ₪.
- 9.3 פיצוי בגין אי הנפקת תלושי שכר - 40,000 ₪.
- 9.4 פיצוי בגין אי תשלום דמי נסיעה - 3,616 ₪.
- 9.5 פיצוי בגין אי הפרשה לקרן פנסיה (לפי חישוב של 8 חודשים * 5,000 ₪ * 18.5%) - 7,400 ₪ נטו.
- 9.6 פיצוי בגין דמי חופשה - 1,666 ₪ נטו.
- 9.7 פיצוי בגין עוגמת נפש - 10,000 ש"ח.
- 9.8 החזרת אגרת תביעה - 1,800 ₪
- 9.9 ריבית - 2,963 ₪.

10. התובע מוסיף וטוען כי עצם העובדה שהנתבע מס' 2 היה מורשה חתימה ומנהל ישיר של התובע ומכח אחריותו השלוחית יש מקום להרים את המסך כנגד הנתבע מס' 2 – כפי שעשה בית הדין הארצי לעבודה בע"ע 21196-051-18 מיכאל שון – נעמי קאהן לינדר ("עניין שון").

דיון והכרעה

11. מטבע הדברים, כאשר הנתבעים נמנעו מהגשת כתב הגנה ו/או ממתן התייחסות כלשהי לתביעה כאן, אין בפני אלא גרסת התובע, ותמונת הדברים שבפני אינה מלאה. כך, לדוגמא, לא התייחס התובע בטיעונו לעובדה שמאז 6.1.23 לא שיחק במשחקי ליגה, וממילא לא הסביר מדוע הוא זכאי להעלאת שכר כשוער ראשון למשך כל התקופה. עם זאת, בהיעדר טענה לסתור אין לי אלא לקבל את טענתו כי שיחק בשורות הנתבעת משך כל עונת 2022-2023.

12. יחד עם זאת, אני מקבל רק באופן חלקי את טענת התובע כי שובץ כשוער ראשון בשורות הנתבעת אך ורק לגבי שלושה חודשים (אוקטובר-דצמבר 2022) – כך שאני קובע כי שכרו השנתי עמד על $5,000 * 3 = 15,000$ ₪ + $3,500 * 5 = 17,500$ ₪. נוכח טענת התובעת כי שולם לו סך של 14,000 ₪ נטו, אני קובע כי הנתבעת תשלם לנתבעת סך של 18,500 ₪ נטו – יתרת שכרו לעונה.

13. באשר לתשלום דמי נסיעה – תחשיבו של התובע מבוסס על הסכום המירבי הנדרש על פי דין – בהנחה של הגעת העובד למקום העבודה כל יום – מה שמן הסתם אינו נכון לקבוצה בליגה נמוכה. אי לכך אני פוסק סכום מופחת בגין ראש נזק זה – בסך 2,500 ₪.

14. באשר לתשלום עבור הפרשות פנסיוניות- התובע אישר בתצהירו, במענה לשאלתי, כי לא היה מבוטח בביטוח פנסיוני בעת הצטרפותו לנתבעת, לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 6 (ה) לצו ההרחבה [נוסח משולב] לפנסיה חובה, זכאותו להפרשות לפנסיה קמה רק בחלוף ששה חודשים מתחילת העסקתו, ומאותו מועד ואילך, ולפיכך היא חלה רק לגבי שני התשלומים האחרונים להם היה זכאי. זאת ועוד – הפרשות המעסיק לפנסיה עומדות על 12.5% מהמשכורת ויתרת ששת האחוזים מקוזזת ממשכורת העובד. אי לכך, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע, חלף הפרשות לקופת גמל, סך השווה ל – $3,500 * 2 * 12.5\% = 875$ ₪.

15. באשר לדמי חופשה – בהיעדר ראיה לסתור אני מקבל את תביעת התובע לעניין זה ומחייב את הנתבעת לשלם 1,666 ₪ בגין זאת.

16. הנתבעת תשלם לתובע סך של 3,500 ₪ בגין אי מסירת תלושי משכורת וכן תשלם לו פיצויים בגין עוגמת נפש בסך 7,500 ש"ח (איני מוצא מקום לפסוק בנוסף פיצוי בגין הפרת ההסכם – שכן פסקתי לתובע את הסכומים שלא שולמו לו, בתוספת ריבית כאמור להלן).

17. לא מצאתי לנכון להרים את המסך כאן ולהטיל חיוב כלשהו על הנתבע מס' 2. בידוע הוא שבתי המשפט נוהגים איפוק רב בשימוש בכלי זה, וכך גם עולה מפסק הדין בעניין שון (שאף הדגיש את המורכבות הייחודית הכרוכה בהרמת מסך בעמותה – כאשר קיים קושי להצביע על הגורם המצוי מאחורי המסך והמפיק תועלת מקיפוח זכויות התובע) והתובע לא הציג טעמים מספקים לעשות כן כאן. זאת ועוד: ככל הידוע לח"מ (והנתובע לא הביא אסמכתא לסתור), חרף העובדה שבפני המוסד לבוררות ולגישור מובאות, חדשות לבקרים, תביעות דוגמת תביעת התובע כאן, לא מצאו הבוררים מקום להרים את המסך. אפילו היה מקום לשקול שינוי בגישה זו (ואיני מביע דעה לגבי זאת) הרי שראוי לעשות זאת בעקבות דיון מלא בו יישמעו מלוא טענותיהם העובדתיות והמשפטיות של הצדדים, ולא בהליך כמו כאן.

סוף דבר

- 18.1 הנתבעת תשלם לתובע סך של 18,500 ₪ (בערכי נטו) – בגין משכורת שלא שולמה.
- 18.2 הנתבעת תשלם לתובע דמי נסיעה בסך 2,500 ₪.
- 18.3 הנתבעת תשלם לתובע סך של 875 ₪ בערכי נטו - חלף הפרשות לקרן פנסיה.
- 18.4 הנתבעת תשלם לתובע סך של 1,666 ₪ בערכי נטו – בגין פדיון ימי חופשה.

- 18.5 הנתבעת תשלם לתובע סך של 3,500 ₪ - פיצוי בגין אי מסירת תלושי שכר.
- 18.6 הנתבעת תשלם לתובע סך של 7,500 ₪ - פיצוי על עוגמת נפש.
- 18.7 הנתבעת תשיב לתובע את הסכום ששילם בגין אגרת התביעה – בסך 1,800 ₪.
- 18.8 הנתבעת תישא בשכר טרחת עו"ד של התובע – בסך 4,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין.
- 18.9 הנתבעת תשיב לתובע את הסכום ששולם על ידו בגין שכר טרחת הבורר.
- 18.10 הנתבעת תשלם לתובע את סכום הריבית שנתבע על ידי התובע – 2,963 ₪.
- 18.11 הסכומים הנקובים בסעיפים 18.1-18.10 לעיל יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק ממועד מתן פסק בורר זה ועד לתשלומם בפועל.

[Redacted signature block]

ניתו היום, 21 באוגוסט 2024